

JAKPAK JE DNES U NĀ•S DOMA? - CARPE DIEM!

ĀEtrtek, 07 zĀĀ™Ā- 2017

VĀ•era ráno jsem zaĀ¼ila - vidĀĵla - fotila - takovou smutnou vĀĵc... šla jsem se se se a to vĀ¼dy i nesu do kontejneru smetí... a tam, ke kontejneru, asi nĀĵkdo z vedlejšĵho vchodu vyhodil pytle s obleĀ•ením. UĀ¼ to tam leĀ¼elo rozhrabanĀĵ jak si bezdomovci vybírali. Kus dál leĀ¼ely i nĀĵjaké papíry, jak jsem vidĀĵla, byly z nemocnice. Bylo tam rozházeno tĀĵch rĀĵzných dokladĀĵ víc...

V kontejneru samém byly i fotky, kníĀ¼ky, rĀĵzné potĀ™eby z koupelny, atd. Jeden papír, jasnĀĵ z nemocnice, jsem zvedla podívala se - byla to lékaĀ™ská zpráva z konce loĀĵského roku - nĀĵjaká hodnĀĵ stará paní, pĀ™esně uĀ¼ si nepamatuju, a pĀ™es devadesát - mĀĵla zlomený krĀ•ek stehenní kosti.. (Tehle úraz patĀ™í k jedné z nejĀ•astĀĵšĵch a zároveň nejobĀvanĀĵšĵch komplikací osteoporózy. Pro staré lidi je to úraz fatální.) Ta rozhrabaná hromádka byla strašnĀĵ smutná. Podvazkový pas, takový, jaký se nosil snad pĀ™ed sto léty, staré, sice Ā•isté, ale hodnĀĵ ošuntĀĵlé obleĀ•ení. A úplnĀĵ nejbliĀ¼ leĀ¼ely její zuby. PochopitelnĀĵ, ty tĀ™etí, "skleniĀ•kový". A já si uvĀĵdomila, šĵlenĀĵ jednoduché - vyprázdníš pár šuplíkĀĵ - pĀ™idáš vĀĵci z noĀ•ního stolku... pár drobností - a je konec. Co po ní zĀĵstalo? Zrovna šla kolem maminka s malým dĀĵtem do školky. A já si uvĀĵdomila tu prchavost.. d@niela